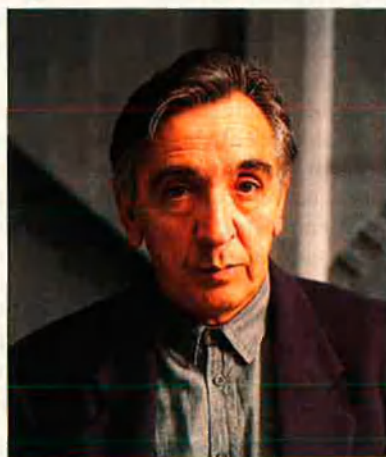

Pere Ruiz, rector U. de València; Andrés Pedreño, rector U. Alacant; Celestí Suárez, rector U. Jaume I; Santiago Calatrava

Matilde Salvador, compositora; Nacho Duato, ballari; Andreu Alfaro, artista; Manuel Vicent, escriptor; i Enric Valor, e

Manifest per a la reflexió

Promogut per la Fundació Ausiàs March, deu personalitats del món cultural valencià, entre les quals tres rectors d'universitat, han signat un escrit alertant contra el perill que els avenços culturals, cívics i lingüístics siguin anul·lats.

Els rectors de la Universitat de València, Pere Ruiz, d'Alacant, Andrés Pedreño, i Jaume I de Castelló, Celestí Suárez, encapçalen un manifest titulat "Reflexions davant el 9 d'Octubre" i que es va fer públic la setmana passada, dins de les iniciatives cíviques per contrarestar la campanya de sectors conservadors valencians contra la llengua i la cultura (vegeu núm. 538). Els altres signants del Manifest són l'arquitecte Santiago Calatrava, el dissenyador Xavier Mariscal, la compositora Matilde Salvador,

el ballari i director artístic de la *Compañía Nacional de Danza* Nacho Duato, l'escultor Andreu Alfaro i els escriptors Manuel Vicent i Enric Valor. Una mostra ben representativa de tots els àmbits de la cultura, d'edats, sensibilitats i procedències ben diverses, que han cregut oportú aplegar-se per donar aquest toc d'atenció a la societat valenciana.

L'escrit comença argumentant que "el País Valencià ha anat aconseguint, al llarg dels últims anys, uns precaris inicis de recobriment cultural, cívic i lingüístic,

uns inicis que culminaven els esforços que, durant els anys 60 i 70, s'havien fet per a recuperar la democràcia, per a restaurar la nostra llengua i la nostra història, per a refer una cultura moderna i oberta i, en definitiva, per a començar a posar les bases d'un projecte de país, el nostre, més just, reconciliat amb si mateix, i més habitable i humà."

El text continua parlant d'un projecte que ha dignificat el País Valencià contemporani, "d'un projecte que és també hereu d'una relació, ben profunda i ben

quitecte; i Xavier Mariscal, artista.

r. El manifest va adreçat a l'opinió pública.

nostra, de liberalisme i de tolerància, de civisme, d'obertura a la modernitat, i del millor valencianisme cultural i polític. Aquest projecte global –sobretot a partir de l'aconseguint de l'autonomia– ha estat el centre de totes les aspiracions de la societat valenciana, i ha servit de guia i d'horitzó als aspectes més positius de l'acció de govern i a l'actuació de tantes institucions públiques i privades, des de les universitats fins a les forces sindicals o a moltíssimes entitats cíviqes i culturals.”

El text no defuig una mirada crítica a la responsabilitat de les institucions. Diu que “de vegades no han propiciat una millor utilització dels seus mitjans, la qual cosa hagués evitat alguns dels pobres resultats polítics, ideològics i culturals que s'han donat en aquests anys. Gràcies, però, a tot això, incloent-hi els errors assenyalats, el País Valencià, amb les seues comarques i les seues ciutats, ha començat a recuperar protagonisme en el camp de la dinàmica social i de la creació de cultura. I esperem que amb les rectifi-

cacions pertinents siga possible la reimplantació de la llengua pròpia en el lloc que li correspon (l'educació, l'administració, la vida pública...), i la continuació del camí iniciat per a convertir-nos en un país conscient de la seua pròpia dignitat, culturalment modern i respectat.”

En la part final, el text adverteix que tot això no és irreversible: “...els avenços ja fets poden ser anul·lats, i podríem tornar endarrere cap a un model de societat, i de país, que seria just el contrari d'aquell projecte col·lectiu i de progrés. Hi ha massa indicis que fan témer el domini d'una orientació ideològica i política dirigida a desfer gran part d'allò que ha estat ja aconseguit, a promoure la intolerància, la discòrdia irracional i a provocar, de bell nou, antics conflictes i retalls en el camp

de l'idioma (no és una afirmació gratuïta, si hem de fer cas a les accions i declaracions que darrerament han realitzat alguns sectors conservadors valencians). Tot un seguit d'indicis, doncs, que poden tenir com a conseqüència una renovada despersonalització i desvalencianització del nostre poble com en els pitjors temps passats”.

L'escrit acaba demanant a l'opinió pública que reflexione: “Recordem quins valors tan importants poden estar en joc. Des d'ara ens declararem disposats a continuar propiciant la concòrdia civil, la racionalitat i la tolerància, i evitar que el nostre país entre el camí de la regressió i de la incultura. Ens manifestem disposats a continuar construint un País Valencià lliure i digne i democràtic.” J. V.

Pedro Ruiz Torres.
Excm. i Mgfc. Sr. Rector
de la Universitat de València.

Andrés Pedreño.
Excm. i Mgfc. Sr. Rector
de la Universitat d'Alacant.

Celestino Suárez.
Excm. i Mgfc. Sr. Rector
de la Universitat Jaume I. Castelló.

Santiago Calatrava.
Arquitecte.

MARISCAL

Xavier Mariscal.
Artista.

Matilde Salvador
Compositora.

Andreu Alfaro.
Escultor.

Nacho Duato.
Director Artístic de la
Compañia Nacional de Danza

Manuel Vicent.
Escriptor

Enric Valor
Escriptor